úřední. Zjistí-li pokoutnictví, ukládá vinníku trest peněžitý od 5 zl. 25 kr. do 210 zl. nebo vězení od 24 hodin do 6 měsíců (§ 3 cit. min. nař.).

Proti výroku tomuto, jejž vydati jest ve formě pouhého usnesení, přísluší odsouzenému do 14 dnů po doručení rekurs, o jehož podání i rozhodnutí platí předpisy §§ 514 až 528 c. ř. s. (čl. IV. č. 5 úv. z. k c. ř. s.). Pro rekurs tento, směřuje-li proti usnesení některým soudem prvé instance vydanému, bude instancí příslušnou buď sborový soud stolice I. nebo vrchní zemský soud dle všeobecného ustanovení § 3 J N.

Byl-li výrok prvého soudce stolicí druhou potvrzen, jest stížnost další vyloučena (§ 528 c. ř. s.)

Proti advokátům a notářům, kteří soudní podání, jež pro třetí osoby byla od pokoutníků sepsána, podpisem svým opatřují nebo jakkoli jinak pokoutnictví podporují, jest zakročiti disciplinárně (§ 5 cit. min. nař.).

Pokračování v činu trestném tvoří přitěžující okolnost (§ 95 odst. 2, § 263 tr. z.). Případ ten nastává (pokračování deliktu), předsevzal-li pachatel několik jednání, z nichž každé tvoří skutkovou povahu jedné a téže trestné činnosti, která však dohromady dle přirozeného pojímání netvoří několik, nýbrž jediný jen skutek trestný. Kdy tomu tak jest, o tom rozhoduje praktický smysl soudcův, ježto se vědě doposud ještě nepodařilo a také asi nepodaří vytknouti bezvadnou definici pokračování v deliktu. Nižádný soudce nebude však na váhách o tom, že jest tu jediný jen přestupek a nikoli přestupků několik, vedl-li cizoložský poměr mezi osobou A a B k celé řadě souložení, jako zase bez rozpaků shledá soudce více než jeden trestný skutek tehdy, když osoba A zrušíc první poměr vejde v podobný s jinou ženou. Jelikož pokračování v činu trestném tvoří jedinou trestnou činnost, počíná promlčecí čas běžeti teprve posledním aktem pokračování trestné činnosti; jestliže byly jednotlivé pokračovací činnosti vykonány v několika soudních okresích, rozhoduje co do příslušnosti všech soudů soud předstižení (§ 51 al. 2, 3 tr. ř.).

Rozdílným od pokračování v deliktu jest d e l i k t t r v a j í c í; případ ten nastává, tvoří-li netoliko způsobení, nýbrž i udržování stavu trestným jednáním způsobeného skutkovou povahu deliktu jako na př.: uvěznění nějaké osoby dle § 93 tr. z.

Pokuta konvenční (s m l u v e n á).

I. P o j e m.

§ 1336 o. o. z. stanoví: Strany smlouvu uzavírající mohou se usnésti ještě zvlášť na tom, že se má pro ten případ, kdyby slib buďto vůbec nebo aspoň náležitým způsobem nebyl splněn nebo příliš pozdě splněn byl, zaplatiti místo náhrady škody určitý peněžitý obnos nebo obnos jinaký. Podle toho by se dalo mysliti, že pokuta konvenční má za účel zaručiti majetkový zájem pro ten případ, že by nebyl splněn smluvní závazek. Než § 1336 o. o. z. nepodává dle svého doslovného obsahu definice pokuty konvenční, a ze slov »místo náhrady škody« nelze odvozovati, že by nebylo možno posuzovati jako pokutu konvenční smluvenou pokutu v určitém (konkrétním) případu, která nemá jedině účelu shora naznačeného nebo vůbec k němu se neodnáší. Naopak sluší pokutě konvenční i dle zákona našeho přiznati vedle naznačného úkolu záruky zájmu majetkového pro případ nesplnění smlouvy též funkci prostředku utvrzovacího a zjišťovacího, a proto nepřestává býti smluvená pokuta pokutou konvenční, třeba se nejednalo vůbec o splnění nebo nesplnění smlouvy.

Toho neuznal nejvyšší soudní dvůr v nálezu svém č. 6821 sb.; odvolává se totiž mylně na to, že § 1336 vytýkaje definici pokuty konvenční vyslovil, že cedent nemůže platně slíbiti konvenční pokuty pro případ nepřesného placení dlužníkova (cessa), a proto ve všeobecném znění nelze schváliti též rozhodnutí čís. 38 rep. nál., že se pokuta konvenční promlčuje dle § 1489 o. o. z. ve 3 letech ode dne nabyté vědomosti.

Jsouc povahou prostředkem utvrzovacím a zjišťovacím, nemůže býti pokuta konvenční žádána, je-li hlavní jednání nemožným nebo nedovoleným, nebo měla-li by pokuta konvenční sledovati účel zákonodárcem zavržený ku př. obmezení při uzavření svazku manželského. Z důvodu tohoto prohlásil § 45 o. o. z. za neplatné vymínění pokuty konvenční pro ten případ, že by některá strana ustoupila od slibu manželského. Zákon ze dne 14. června 1868 č. 62 ř. z. zrušil v § 1 ustanovení § 1336, že nesmí převyšovati při zápůjčkách obnos soudcem přiřknutý pro opozděné placení nejvyšší úroky zákonné; i podléhá pokuta konvenční jistému obmezení co do obnosu jen potud, že může soudcem býti zmírněna, prokáže-li dlužník přehnanost její. Tohoto soudcovského práva zmírňovacího nelze se dle praxe (rozh. č. 9944 sb.) vzdáti, kdežto ve věcech obchodních právo to vůbec místa nemá (čl. 284 obch. zák.).

II. Účinky.

Smluvení konvenční pokuty poskytuje žalobu o zaplacení pokuty a to zásadně i tehdy, když nelze dokázati, že by měl žalobce nějaký zájem na závazku nesplněném. Naproti tomu neosvobozuje zaplacení pokuty konvenční v pochybnosti od splnění smlouvy a neodnímá též promissáři práva žádati za náhradu škody přesahující obnos pokuty konvenční. Nelze všeobecně a zásadně rozhodnouti otázku, zda možno žádati pokutu konvenční, když na straně slibujícího není nižádné viny co do nesplnění smlouvy; zde sluší uvážiti zvláštní okolnosti případu, dle kterých vůle stran po případě vylučuje kladné zodpovědění této otázky.

Pole důlní.

Horní zákon činí rozdíl mezi důlním polem a měrou důlní. Pole důlní jest souhrn několika důlních měr zahrnutých v jedné propůjčce (§ 34 odst. 3 hor. z.). Rozlišování toto není novým; neboť již Agrikola liší demensum (míra důlní) a area fodinarum (pole důlní) [de re metallica lib. IV.].

I. Rozsah polí důlních.

Při udílení báňských měr nedaleko kutiště, které není dosud způsobilé ku propůjčení (§ 44 hor. z.), může kutéř zvoliti směr, ve kterém má býti pole důlní — tvaru pravoúhelníka — prodlouženo (§ 36 hor. z.), nemůže-li se dohodnouti o něčem jiném s osobou žádající o propůjčení pole důlního. Určí-li se délka pole důlního co do směru a velikosti, jest dána i jeho šířka směrem i velikostí svou; délku a šířku vyměřiti jest tím způsobem, aby přišlo znamení kutací do prostřed míry důlní (§ 37 hor. z.). Žádá-li několik osob o udělení pole důlního, přísluší právo zvoliti rozsah a polohu důlního pole dle ustanovení zákonných té osobě, jejíž žádost o propůjčení byla úřadu hornímu dříve podána (§ 52 hor. z.). Podá-li několik uchazečů žádost o totéž důlní pole téhož dne, obdrží je společně, nemohou-li se sjednotiti o jeho rozdělení (§ 53). Toto společenství téhož pole důlního při žádostech podaných téhož dne k úřadu hornímu zakládá se na ustanoveních občanského zákonníka, který rovněž prohlašuje za společné vlastnictví věci, k níž několika osobám přísluší rovné právo